

РЕШЕНИЕ

№ 10797

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6392** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадени две касационни жалби от кмета на Столична община, р-н „Студентски“ чрез юрк. М. срещу решение № 8585/11.05.2024 г. по гр. дело № 4592/2023 г. по описа СРС, 161 с-в, с което е отменен мълчалив отказ на кмета на район „студентски“, Столична община да издаде заповед, с която да издаде поисканите с молба вх. № РСТ22-ГР94-5193/05.12.2022 г. заповед, скица и удостоверение по чл. 13, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ за имот-ливада с площ 1,00 дка в землището на Д., м. „Лъката“, представляваща имот с пл. № 1059, кад.лист 665 по стар кад.план на [населено място] отпреди 1956 г. С решението съдът също така на основание чл. 173, ал. 1 от АПК е определил съответните части от имота като застроени и незастроени, съобразно комбинирана скица към заключението на вещо лице. Подадена е и касационна жалба срещу решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 8586/11.05.2024 г. по гр. дело № 4592/2023 г. на същия съд, с което Столична община е осъдена на основание чл. 78, ал. 6 ГПК вр. чл. 144 АПК да заплати в полза на Софийския районен съд сумата от 400 лв. разноски за вещо лице.

В касационната жалба се излагат твърдения за неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно решение, тъй като съдът не е обсъдил в дълбочина и изобщо не е споменал наличието на преписка в прокуратурата, образувана по повод наличие на съмнение за опит за придобиване на общински имот от частно лице. Твърди се, че

постановеното решение е немотивирано, като съдържа единствено бланкетни мотиви. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. М., която поддържа жалбата и моли решението на въззивната инстанция да бъде отменено. Претендира разноси.

Ответникът – Г. И. М. се представлява от адв. Т., който счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно.

Прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, XXVIII касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна по следните съображения:

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил следната фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, а именно: С молба рег. № РСТ22-ГР94-5193/05.12.2022 г. Г. И. М. в качеството си на наследник на Т. С. М. е поискал от кмета на р-н „Студентски“, СО издаването на заповед, скица и удостоверение по чл. 13, ал. 5 и 6 от ППЗСПЗЗ за имот-ливада с площ 1,00 дка в землището на Д., м. „Лъката“, представляваща имот с пл. № 1059, кад.лист 665 по стар кад.план на [населено място] отпреди 1956 г. Към молбата били приложени удостоверение за наследници, както и удостоверение изх. № ПО-15-18298-1/28.11.2022 г. от Общинска служба по земеделие (ОСЗ) – 3., издадено в уверение на това, че в срока по чл. 11, ал. 1 от ЗСПЗЗ наследниците на Т. М. са заявили горепосочения имот, установен с препис-извлечение изх. № 1068/21.12.1992 г. от емлячен регистър, том II, стр. 611, 1929/1934 г. В удостоверението било посочено, че се издава, за да послужи за снабдяване със скица и удостоверение по чл. 13, ал. 5 и 6 от ППЗСПЗЗ при спазване на процедурата по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. С писмо от 19.12.2022 г. кметът на р-н „Студентски“, СО уведоми заявителя, че на основание чл. 57, ал. 5 от АПК срокът за разглеждане на молбата му се удължава с до един месец. До произнасянето на съда административният орган не се е произнесъл по така подадената молба.

С цел изясняване на обстоятелствата по делото СРС е назначил и приел заключение на съдебно-техническа експертиза, като съобразно изготвената към него комбинирана скица е определил в диспозитива на решението си съответните части от имота като застроени и незастроени.

За да отмени мълчаливия отказ на кмета на р-н „Студентски“, съдът е приел, че производството по реда на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е междинно производство, развиващо се преди произнасянето на ОСЗ по искането за възстановяване првото на собственост върху съответните бивши земеделски земи по чл. 10 от ЗСПЗЗ. Посочено е, че процедурата, инициирана с молбата на Г. М., включва решение на техническата служба на общината, което следва да бъде одобрено със заповед на кмета, с която съгласно техническите норми и правила се определя застроената и свободната от застрояване част от имота. Посочено е, че нито административният орган в производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, нито съдът в производството по обжалване на изричния или мълчалив отказ на органа, няма правомощието да се произнася по правото на молителя на възстановяване на имота, тъй като това е в

компетентността на ОСЗ в последващата процедура. В нея вече ще се проверява правото на молителя на земеделска реституция и ще се преценяват представените доказателства за правото на собственост.

Административен съд София-град, XXVIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и при извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК намира, че атакуваното съдебно решение е недопустимо.

Съгласно чл. 11 от ППЗСПЗЗ Общинската служба по земеделие постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, ал. 5, ал. 6 и чл. 13а. Съгласно чл. 13, ал. 4 от ППЗСПЗЗ в случаите, когато се иска възстановяване на право на собственост по реда на чл. 11, към молбата се прилагат удостоверение и скица от техническата служба на общината. Общинската служба по земеделие може служебно да изиска издаването на удостоверение и скица от техническата служба на общината независимо от направените постъпки от собствениците. Съгласно чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ застроената част се определя служебно от техническата служба на общината при спазване на Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и на хигиенните и противопожарните норми. Решенията на техническата служба на общината се одобряват със заповед на кмета на общината и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

СРС неправилно е приел, че следва да реши спора по същество на основание чл. 173, ал. 1 от АПК и е определил съответните части от процесния имот като застроени и незастроени, съобразно комбинирана скица към заключението на вещо лице. По този начин съдебният състав е иззел правомощие, принадлежащо на техническата служба в общината, като е постановил решение извън компетентността си. Противно на приетото от съда, въпросът досежно съдържанието на удостоверението и скицата, издадени от техническата служба на общината по чл. 13, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ, не може да бъде изземван и решаван от съда, пред който е оспорен мълчалив отказ на кмета по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. Извършената по делото съдебно-техническа експертиза и приложената към нея комбинирана скица също не може да се приеме като документ, който се отъждествява с удостоверение, издадено от техн.служба на общината. Последното съгласно горепосочената правна норма следва да съдържа: 1. сведение, че имотът е нанесен или не е нанесен в кадастралния план; 2. номера и размера на имота според кадастралния план; 3. размера на застроената част по чл. 11, ал. 3 и 4, за които се дължи обезщетение по чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ, както и размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване; 4. информация, учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ; 5. ограниченията на собствеността с посочване на основанията за тях. Скицата по чл. 13, ал. 6 от ППЗСПЗЗ, издадена от техническата служба на общината, когато се иска възстановяване на правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии, следва да съдържа: 1. границите и номера на имота съгласно кадастралния план; 2. регулационното отреждане на територията, в която попада имотът; 3. границите и площите за възстановяване на правото на собственост, включително и с ограниченията, върху имотите. Отделно от това, нито в ЗСПЗЗ, нито в ППЗСПЗЗ е предвидено, че тези документи могат да бъдат издадени от друг специализиран орган или че тяхното съдържание може да се определи от съда. Удостоверението и скицата по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ са задължителна

предпоставка за компетентния орган по чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ – съответната ОСЗ, да се произнесе с решение по въпроса за възстановяването на правото на собственост върху имот в границите на урбанизираните територии. Поради това и решението на съда не може да замести необходимостта от издадени удостоверение и скица от съответната техническа служба на общината.

На следващо място оспореното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка, довела до неправилно прилагане на материалния закон, както и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съставът на районния съд не се е произнесъл, дали в случая действително е налице мълчалив отказ на административния орган, предвид наличието на писмо № РСТ22-ГР94-5193-(2)/19.12.2022 г. от кмета на р-н „Студентски“, СО до жалбоподателя, с което бива уведомен, че срокът за произнасяне по молбата му се удължава с до един месец на основание чл. 57, ал. 5 от АПК. На следващо място предвид наличието на данни в образуваните пред СРП и СГП прокурорски преписки за това, че заявленият за възстановяване имот с пл. № 1059 в землището на Д., м. „Лъката“, по информация на отдел „Геодезически и кадастрални дейности“ към дирекция „Териториално планиране“, СО е собственост на С. В. (видно и от приложения по делото разписан лист), а по информация от ОСЗ-3. е на Т. М., СРС е следвало да прецени, дали в случая не се касае за спор за материално право. Не е обсъден и представения по делото нотариален акт (л. 42 от делото на СРС), видно от който е признато правото на собственост на Т. С., но върху нива в м. „Обреща“ с площ 5 дка. Отделно от това СРС не е изследвал обстоятелството, дали в действителност имот с пл. № 1059 е заявен в сроковете по ЗСПЗЗ, както е отбелязано в удостоверение изх. № ПО-15-18298-1/2022 г. на ОСЗ-3., предвид обстоятелството, че липсва оригиналът на удостоверение изх. № ВС-01-189/07.11.2007 г.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че следва да обезсили оспореното решение № 8585/11.05.2024 г. и решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 8586/11.05.2024 г., като неразделна част от него, и да върне делото на СРС за ново разглеждане от друг съдебен състав, който следва да се произнесе както за сторените по делото разноски при първоначалното разглеждане на делото, така и за тези пред касационната инстанция, с оглед разпоредбата на чл. 226, ал. 3 от АПК.

При новото разглеждане на делото съдът следва да изиска пр.пр. № 6258/2023 г. по описа на СРП, предвид наличието в същата на относими към предмета на спора доказателства, както и да изясни фактическата обстановка по делото, съобразявайки се с мотивите на настоящото решение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 3 АПК Административен съд София – град, XXVIII к.с.

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 8585/11.05.2024 г. по гр. дело № 4592/2023 г. по описа СРС, 161 с-в и решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 8586/11.05.2024 г. по гр. дело № 4592/2023 г. по описа СРС, 161 с-в.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: